

ren —, mente man nu ikke længere at behøve. Det er meget muligt, men hvorfor behøvede man den ikke længere? Fordi den nu var overflødig. Men deraf fulgte, at paa det Tidspunkt sad Danmark med Smerterne, og det er til syvende og sidst ikke Statsbanerne, men det danske Folk, der sidder med Smerterne. Det er det, der skal trækkes med disse 50 Millioner for store Udgifter, som skal lægges sammen med andre Millionbeløb, og som fremkalder Nødvendigheden af Bevarelse af de nuværende høje Skatter.

Den højtærede Trafikminister vendte med Hensyn til Statsbanernes Kulindkøb tilbage til sin Fremstilling af dette Forhold ved første Finanslovbehandling og sagde atter paa sin henrivende Maade, at der da ikke var andre end det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, der angreb ham, „alle andre accepterede mine Meddelelser i fuldkommen Tavshed“. Nu ved jeg ikke, hvilke Oplysninger det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sad inde med den Gang, men vi andre havde ikke andet at holde os til, end hvad den højtærede Minister sagde. Jeg har tidligere diskuteret Spørgsmaalet med den højtærede Trafikminister og sagt, at der var ingen her i Salen, der af disse Oplysninger kunde faa ud, hvorledes Tilstanden i Virkeligheden var. Nu siger den højtærede Trafikminister, at Forholdet er det, at den 1. April 1921 har vi 9—10 Maaneders Forbrug i Reserve. Jeg gør opmærksom paa, at denne Tidslængde fremkommer under den udvidede Køreplan, idet Statsbanerne, for at faa Has paa sine Beholdninger, har foretaget en Udvidelse. Jeg mener derfor, at det ogsaa er nødvendigt ved de Tal, som den højtærede Minister gav os om tidligere Indkøb, hvor han sagde, at nu var der købt saa meget, som svarede til to Maaneders Forbrug, at lægge Mærke til, at denne Beregning svarer til den udvidede Køreplan, men ikke til den Køreplan, der fandtes, da Forbruget var mindre. Naar han taler om, hvad der paa et vist Tidspunkt laa paa Statsbanernes Lager, maa man huske, at efter den daværende Køreplan laa der for adskilligt længere Tid. Det fremgaar ogsaa af de Tal, den højtærede Minister selv har givet. Men efter den udvidede Køreplan vil der altsaa 1. April være 10 Maaneders, i hvilke vi skal køre disse Kul fra Juli 1920 op.

Jeg har før sagt, at der ikke var et Medlem, der forstod den højtærede Trafikministers Udtalelser, da de første Gang fremkom, saaledes; og det er da rigtigt at føre et Vidne i Marken, der ikke kan forkastes, nemlig den højtærede Statsminister.

Den 2. December siger Statsministeren

paa et Spørgsmaal om, hvilken Indflydelse Kulindkøbene kunde faa for det følgende Aar — efter først at have bemærket, at Trafikministeren jo har givet Oplysninger om hele dette Forhold i den netop forløbne Finanslovdebat —, følgende: „Det Indkøb af Kul til meget høje Priser, som har fundet Sted i de sidste Maaneder, vil ikke komme til at udøve nogen stor Indflydelse derpaa“ — paa Statsbanernes Regnskab i det kommende Aar — „idet disse Kulbeholdninger til den Tid for en væsentlig Del vil være opbrugte, og forhaabentlig vil de Kul, som skal bruges i Aaret 1921—22, kunne indkøbes til betydelig billigere Priser“. Altsaa, Statsministeren ved den 2. December ikke andet og mere end, at den 1. April vil det væsentlige af Statsbanernes Kulkøb være opbrugt. Og nu, i Dag, erfarer man, at selv ved udvidet Togplan vil man den 1. April have en Reserve til udvidet Kørsel i 10 Maaneders! Altsaa, saa godt som hele det næste Aar er paavirket heraf. Dette ved Stats- og Finansministeren ikke den 2. December. Jeg spørger: Hvorledes er det muligt, at Statsministeren ikke har Anelse om, hvad det er, der her er foregaaet?

Paa et senere Tidspunkt kom Trafikministeren ind paa at fordele Ansvar. Han talte om Statsbanernes selvstændige Dispositioner, idet han dog skyndte sig at tilføje, at de selvfølgelig skete paa hans Ansvar. Det er ganske utænkeligt, at Statsbanerne kan have disponeret disse Indkøb i Juli Maaned, der omfattede 275 000 Tons til et Beløb af 65 Mill. Kr., uden efter stadige Konferencer med den højtærede Trafikminister. Dette fremgaar ogsaa af hans Skrivelse, idet han siger, at der slet ingen Uenighed har været mellem ham og Statsbanerne om dette Spørgsmaal. Men dernæst er det aldeles utænkeligt, at Statsbanerne kan have bundet disse mægtige Beløb af den danske Statskasse, uden at Trafikministeren har gjort Finansministeren opmærksom derpaa. Hele Kulsituationen var saa ekstraordinær, at det ikke er tænkeligt andet, end at den samlede Regering har drøftet disse Spørgsmaal. Hvorledes er det da muligt, at Statsministeren den 2. December ikke aner, at vi den 1. April vil ligge med 10 Maaneders Beholdning? — den 2. December, da den udvidede Køreplan endnu ikke var kommet, vilde det samme Kvantum endda betyde, at vi den 1. April vilde have over et Aars Beholdning.

Naar jeg har paaberaabt mig dette Vidne, Statsministeren, som ingen Anelse havde om, hvad det egentlig var for Kulindkøb, der var foregaaet, saa vil maaske